

عنوان مقاله:

تبیین ژئوپلیتیکی روابط جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قزاقستان

محل انتشار:

فصلنامه ژئوپلیتیک، دوره 9، شماره 30 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

Elaheh Koolae - - استاد روابط بین الملل، دانشگاه تهران

Amir Ebrahimi - - کارشناس ارشد مطالعات منطقه ای دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

فروپاشی شوروی و شکل گیری جمهوری های جدید، ارزش و اهمیت جایگاه سرزمینی ایران را در منطقه و جهان، بیش از پیش ارتقا بخشیده است. جمهوری قزاقستان محصور در خشکی است و برای تامین تقاضاهای متنوع و نیز عرضه نفت و گاز خود به بازارهای جهانی، به مسیرهای ارتباطی کوتاه و مطمئن منتهی به آبهای آزاد نیازمند است. موقعیت سرزمینی ایران در قلب منطقه خاورمیانه، واقعیت ارزشمند اما بالقوه ای است که می تواند ظرفیت های متنوع و گسترده جدیدی برای تجارت، صنعت، خدمات، افزایش درآمد ملی و در نتیجه انباشت سرمایه ها و توسعه و حتی امنیت برای کشور ایجاد کند. اما زمینه ها و عواملی چون خلاء قدرت ایجاد شده پس از فروپاشی شوروی، موقعیت ژئوپلیتیکی منطقه، استقرار در نزدیکی تقاطع آسیا و اروپا، دارا بودن دومین منابع بزرگ انرژی دنیا، بازار مصرف انبوه و رو به رشد و تمایل کشورهای آسیای مرکزی برای حضور قدرت های فرامنطقه ای با هدف کاهش وابستگی به روسیه و جذب سرمایه گذاری خارجی و توسعه اقتصادی، باعث حضور قدرت های منطقه ای و فرامنطقه ای در آسیای مرکزی گردیده و موانعی جدی برای حضور موثرتر ایران به وجود آورده است. سوال اصلی مقاله این است که ایران با توجه به موقعیت ژئوپلیتیکی خود، چگونه از این فرصت در جهت توسعه روابط با جمهوری قزاقستان بهره برده است؟ در این مقاله سعی شده است با توجه به واقعیت های ژئوپلیتیکی منطقه، در واقع مهمترین عوامل تاثیرگذار در موقعیت و منزلت ژئوپلیتیکی ایران در جهت گسترش روابط با جمهوری قزاقستان مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

ژئوپلیتیک، انرژی، آسیای مرکزی، دریای خزر، ایران، قزاقستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1827376>

